

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 10. marts
2017 — Nefiye Yön mod Landeshauptstadt Stuttgart**

(Sag C-123/17)

(2017/C 318/02)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nefiye Yön

Sagsøgt: Landeshauptstadt Stuttgart

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er standstill-klausulen i artikel 7 i Associeringsrådets afgørelse nr. 2/76 blevet erstattet fuldstændigt af standstill-klausulen i artikel 13 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80, eller skal lovligheden af nye restriktioner for den frie bevægelighed for arbejdstagere, der er blevet indført mellem afgørelse nr. 2/76's ikrafttræden og anvendelsesdatoen for artikel 13 i afgørelse nr. 1/80, fortsat vurderes på grundlag af artikel 7 i afgørelse nr. 2/76?
- 2) Såfremt det første spørgsmål skal besvares således, at artikel 7 i beslutning nr. 2/76 ikke er blevet erstattet fuldstændigt: Skal Den Europæiske Unions Domstols praksis vedrørende artikel 13 i beslutning nr. 1/80 da i fuldt omfang overføres på anvendelsen af artikel 7 i beslutning nr. 2/76, således at artikel 7 i beslutning nr. 2/76 principielt også omfatter en national ordning, der er indført med virkning fra den 5. oktober 1980, ved hvilken ægtefællesammenføring med en tyrkisk arbejdstager gøres betinget af, at der er udstedt et nationalt visum?
- 3) Er indførelsen af en sådan national ordning begrundet i et tvingende alment hensyn, navnlig i målet om en effektiv immigrationskontrol og styring af migrationsstrømmene, når der tages hensyn til særlige omstændigheder i det enkelte tilfælde ved en billighedsklausul?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg
(Tyskland) den 3. april 2017 — Abubacarr Jawo mod Forbundsrepublikken Tyskland**

(Sag C-163/17)

(2017/C 318/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Abubacarr Jawo

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Præjudicielle spørgsmål

1) Er en asylansøger kun forsvundet som omhandlet i artikel 29, stk. 2, andet punktum, i forordning (EU) nr. 604/2013⁽¹⁾, hvis han målrettet og bevidst unddrager sig pågribelse af de for gennemførelsen af overførslen ansvarlige nationale myndigheder med henblik på at forpurre eller vanskeliggøre overførslen, eller er det tilstrækkeligt, at han i en længere periode ikke længere opholder sig i den bolig, som han har fået anvist, og myndigheden ikke er informeret om hans opholdssted, og en planlagt overførsel derfor ikke kan gennemføres?

Kan den pågældende påberåbe sig korrekt anvendelse af bestemmelsen og i en sag til prøvelse af afgørelsen om overførsel gøre gældende, at fristen for overførsel på seks måneder er udløbet, idet han ikke har været forsvundet?

2) Sker der en forlængelse af fristen i henhold til artikel 29, stk. 1, første afsnit, i forordning (EU) nr. 604/2013 alene derved, at den overførende medlemsstat før fristens udløb informerer den ansvarlige medlemsstat om, at den pågældende er forsvundet, og samtidig fastsætter en konkret frist på højst 18 måneder, inden for hvilken overførslen vil blive gennemført, eller kan en forlængelse kun ske ved, at de involverede medlemsstater ved aftale fastsætter en forlænget frist?

3) Er overførsel af asylansøgeren til den ansvarlige medlemsstat ulovlig, hvis han i tilfælde af, at han tilkendes international beskyttelse i den pågældende stat, for så vidt angår de forventelige levevilkår ville være i alvorlig risiko for at blive underkastet en behandling som omhandlet i artikel 4 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?

Er denne problematik omfattet af EU-rettens anvendelsesområde?

Ud fra hvilke EU-retlige standarder skal levevilkårene for den, der har fået tilkendt international beskyttelse, bedømmes?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26.6.2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT L 180, s. 31).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 18. maj 2017 — Andreas Niemeyer mod Brussels Airlines SA/NV

(Sag C-269/17)

(2017/C 318/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Andreas Niemeyer

Sagsøgt: Brussels Airlines SA/NV

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 7, stk. 1, andet punktum, i forordning (EF) nr. 261/2004⁽¹⁾ fortolkes således, at begrebet »distancen« alene omfatter den direkte distance mellem afgangsstedet og det sidste bestemmelsessted, som skal fastlægges efter storcirkelmetoden, uafhængigt af den faktisk tilbagelagte flyvestrækning?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1).
